

Gedichten serie 'Gronbeginselen'

Het leven leven, de gedachten denken, de mensen ontzien, voor een autist is alles anders.

Geschreven door Eloy Elustre

Inhoud

Inhoud	2
Grondbeginsel I: "Geboorte"	3
Grondbeginsel I: "Adoptie"	3
Grondbeginsel I: "Ontwikkeling"	4
Grondbeginsel I: "Leven"	5
Grondbeginsel I: "Helingsproces"	5

Grondbeginsel I: "Geboorte"

Ten tonele verschenen in Cebu, heb ik geen ander mooier *début*.

De ene moeder moest zich ontgrieven, een ander moeder kreeg liefde naar believen.

Gecondenseerd tot een minimum, verschoonden mijn ochtendglören tot een maximum.

Als een tropisch product geïmporteerd werd mijn verdere leven op papier gedestilleerd.

Ontsproten in de gribus van een grote stad, zat ik nu in de goei boter met mijn gat.

Ooit een ondervoede Filipijnse adoptant, nu een geredde snaak in een laag land.

Op Belgische smaak gebracht en opgegroeid, de Filipijnse cultuur helemaal ontgroeit.

Gepekeld met Westerse normen en waarden, ontdoet ik me niet van mijn Aziatische aarden.

Geconsumeerd doorheen de jaren, kon ik veel intrinsieke kennis vergaren.

Geproportioneerd naar formaat, weet ik met mijn dankbaarheid wel raad.

Geconditioneerd voor het leven, kan ik mijn ziel eindelijk aan poëtische proza overgeven.

Met liefde en mentaal hard gekneed, komen we voor dit streepje proza aan de eindmeet.

Grondbeginsel I: "Adoptie"

Verschenen in de straten van de Filipijnen leek zijn leven al naar de Filistijnen.

Na een jaar te leven tussen gespuis, belandt deze jonge snaak in een weeshuis.

Weggebracht in een monster met ijzeren vleugels, kreeg zijn leven terug nieuwe teugels.

In dit nieuw leven zou hij toch veel moeten geven, waar hij veel om zou geven.

Dit opgevangen jonk kreeg tegen zijn hoofd een serieuze bonk.

Alhoewel had hij een huis, hij was in de wereld niet gans thuis.

Toch behoren tot een echte familie ... bezorgde de wereld hem mentaal een calvarie.

Hij zou psychisch veel krijgen te verduren, het helingsproces zou een eeuwigheid duren.

De mentale geselingen behaalde een culminatie, omhuld in een externe examinatie.

In een onbillijke situatie gewrongen, had hij juist de dans ontsprongen.

Gewraakt, gestaakt en diep geraakt, werd er tegen het leven behendig geschaakt.

Hij gaf niet op, ging niet op de schop, maar hij kreeg van het leven toch zware klop.

Vele ervaringen namen toe in zijn wereldse absorptie, toch was het geslaagd, de adoptie.

Grondbeginsel I: "Ontwikkeling"

Mijn redding, mijn soelaas, mijn adoptie. Mijn leven werd geen doldwaze perceptie.
Mijn onbeminde jaren waren niet zo exuberant, ik raakte van wal noch kant.
Ik moest mentale geselingen ondergaan, ik heb alles ongeriefelijk kunnen doorstaan.
Mijn puberjaren waren niet al te mooi, ik zat gevangen in een intrinsieke kooi.

Het leven was zo moeilijk en onbedachtzaam, mijn woestijn was onherbergzaam.
Niet wetend dat je autistisch bent, het was alsof je niets van je eigen kent.
Mij bestaan leek als een tang op een varken, ik moest mijn existentiële bijeen harken.
Wetend hoe je naar het levenslicht lacht, was dit geen extra steun waar je naar smacht.

Een tienermoeder kreeg haar kind op straat, dit was een zeer onvoorziene daad.
16 jaar werd hierdoor voor mij een complex, er was geen sprake van eerste seks.
Het zou nog enkele jaren duren, voor ik een vrouwelijk lichaam zou kunnen verduren.
Ik voelde het onbehagen om ook een kind per ongeluk mee te moeten dragen.

Door dit alles belande ik een mentale kerker, maar ik werd hierdoor intellectueel sterker.
Maar de veer is toch gesprongen, mijn brein werd op zijn knieën gedwongen.
Op een gegeven moment toch zwaar ingestort, kreeg ik een mijlpaal op mijn bord.
En toen was mijn kwaal in voege getreden en was ik niet meer vatbaar voor reden.

De vexatie tierde welig en niet geplafonneerd. Ten toon werd ik gesteld, ongegeneerd.
Ik werd onfortuinlijk excentriek, maar ik had niet door, ik was ziek.
Nu gaat het leven stukken beter, nu zitten mijn impressies in de ether.
Zoals ooit mijn hart bijna wegwijnde, is dit streepje proza ook eindelijk ten einde.

Grondbeginsel I: "Leven"

Ik ben energiek, ik maak een kiek, ik ben artistiek authentiek.

Van audiovisuele avant-garde tot proza en Pop Art, helaas ben ik geen Mozart.

Het is zo impressionant dat ik weerklink in een consonant.

Mijn gedachten zijn zo dissonant, het wordt nog zo interessant.

Zo zwaar doorleefd, daarom blijf ik zo beleeft.

Overgoten met morele spijt, ben ik al meerdere levens kwijt.

Mijn leven bevat een multiplicator, daarom ben ik geen Mercator.

Zo is het leven een magische tautologie, een taalfout met magie.

Het leven heeft mij te pakken, daarom kan ik mij moralen terug herpakken.

Hoe mooi het ook is, mijn grondbeginsel. Het is niet wanend en geen verzinsel.

Grondbeginsel I: "Helingsproces"

Het neerdwarrelen van letters en woorden, zo creëer ik mijn zinnen zoals akkoorden.

Het is voor mij een therapie om te pennen. Het was in het begin voor mij nogal wennen.

Nu bevind ik mij in een levenssaturatie, wat ik moest doen was pure adaptatie.

Door mij te ontdoen van mijn ontzieling, ben ik nu op zoek naar mijn poëtische feeling.

Het bevalt me wel om terug te schrijven, dat ondervind ik helemaal aan den lijven.

Uit de losse pols laat ik woorden neerdalen, zo kan ik mijn gemoedsrust terug behalen.

Ik schrijf wel vlijtig over mijn wel en wee, zo ben ik toch geen woordencoryfee.

Soms diep, vaak rauw en altijd duchtig, toch zijn mijn paragrafen vrij luchtig.

Ik acht mij hiervoor niet geschapen, toch liggen de woorden momenteel voor het rapen.

Prozak is mijn helingsproces, alleen wilskracht leidt tot een waar succes.